

Mijn juf is hoogbegaafd! Onze aardrijkskundeleraar ook!

Maud Kooijman

Hoogbegaafde leerkrachten. Waar zijn ze? De broodnodige rolmodellen voor onze hoogbegaafde kinderen. Een enkele keer ontwaar ik er één op de basisschool of een paar meer op de middelbare school. En bedroevend weinig op de universiteit. Maar ik moet wel goed kijken. Want ze lopen niet met een sticker '*Hoogbegaafd*' op hun voorhoofd.

Hoe komt dat? Hoe komt het dat wij er alles aan doen om hoogbegaafde kinderen het etiket '*Hoogbegaafd*' op te plakken? Terwijl wij als hoogbegaafde volwassenen - leerkrachten, bankiers, schrijvers, politici, ondernemers etcetera - alle mogelijke moeite doen om dat etiket te vermijden? Om maar vooral gewoon te zijn en normaal te doen?

Het is kennelijk nogal wat om jezelf als volwassene hoogbegaafd te noemen. Ook hoogbegaafde leerkrachten ervaren dat. Uiteraard is dit een gevolg van alle negatieve stereotyperingen over hoogbegaafdheid die wij in de loop van ons leven geïnternaliseerd hebben. Je laat het wel uit je hoofd om jezelf 'zo' neer te zetten. Maar het is ook een gevolg van het feit dat wij geen ander beeld hebben van wat een hoogbegaafde volwassene is, dan het beeld van een Einstein-achtig genie.

In het onlangs verschenen boek '*Hoogbegaafd. Dat zie je zó!*' staat een handzaam en levendig beeld van een 'gewone hoogbegaafde' beschreven. Het doet hoogbegaafde volwassenen - van wie er in Nederland zo'n 300.000 rondlopen! - een handreiking om zichzelf in positieve zin te begrijpen. Om zichzelf op een prettige en werkzame manier aan anderen te verduidelijken.

Tot onvrede van enkele *diehards* hebben wij in dat beeld het aspect 'prestaties' vervangen door 'scheppingsgerichtheid'. Uiteraard zetten sommige hoogbegaafde volwassenen schitterende of zelfs geniale prestaties neer. Maar het ging ons als expertgroep te ver om te zeggen dat wie niet presteert, ook niet hoogbegaafd is. Wat bijvoorbeeld te denken van een hoogbegaafde die pas na tien jaar van intensieve studie en uitgebreid onderzoek een wetenschappelijke doorbraak bereikt. Is zij pas halverwege de loopbaan hoogbegaafd en daarvóór niet?

Een hoogbegaafde is een snelle en slimme denker, die complexe zaken aankan. Autonoom, nieuwsgierig en gedreven van aard. Een sensitief en emotioneel mens, intens levend. Hij of zij scheidt plezier in creëren. Deze positieve ideaaltypering heeft al heel veel - en vaak bijzonder emotionele - reacties opgeroepen. Volwassen hoogbegaafden herkennen zich erin. Hoogbegaafde middelbare scholieren, werkende jongeren en studenten eveneens.

En u, hoogbegaafde leerkrachten. Herkent u zich erin? En wilt u de buitenwereld en de hoogbegaafde kinderen, die onder uw hoede opgroeien, laten weten dat u ook 'zo' bent? En hen vóórleven dat je met 'zo te zijn' een leuk leven kunt hebben? En hen uitleggen wat hoogbegaafd zijn inhoudt, hoe het zich in allerlei aspecten van je leven uit en hoe je er op een prettige manier gestalte aan kunnen geven? Kortom, wilt u expliciet een rolmodel zijn?

Maud Kooijman is wetenschappelijk onderzoeker en psychotherapeut voor hoogbegaafde volwassenen. Auteur van '*Hoogbegaafd. Dat zie je zó! Over zelfbeeld en imago van hoogbegaafden*', Ede, OYA Productions, 2008. In het boek zit een losse kaart met daarop het Delphi-model, dat aan de definitie van hoogbegaafdheid ten grondslag ligt. Zie voor meer informatie: [HYPERLINK "http://www.oya-productions.nl"](http://www.oya-productions.nl) www.oya-productions.nl.

Publicatie in 'Talent, tijdschrift over hoogbegaafde kinderen'

© Maud Kooijman, 2009